

som det er Meningen, at Alt, hvad der efter Sagens Natur henhører under den dømmende Magt, skal forbeholdes de beskittede Domstole, vil altsaa en Forandring heri indtræde. Jeg for min Deel vilde ønske, at der kunde indtræde en omgribende Forandring i, hvad der hidtil har bestaaet, men derom kan der ikke tages nogen Beslutning blot ved Hjælp af almindelige Begreber; alle de særegne Forhold maa foreligge i deres Enkeltheder, i deres virkelige Væsen, og maae nøie overveies, inden man i den Henseende kan tage en Beslutning.

Jeg kunde endnu have Udskilligt at erindre ved disse Sætninger, men paa Sagens nærværende Trin troer jeg ikke, at jeg bør opholde Forsamlingen ved nærmere at omhandle det, og jeg for min Deel vil meget ønske, at, naar det kommer til endelig Votering her i Salen, den da maatte indskrænke Udvalgets endelige Indstilling om, at den foreslaaede Lov ikke udkommer. Forøvrigt kunde Betænkningen bruges som et værdifuldt Materiale for Regjeringen ved Udarbejdelsen af en ny Lov, der som den virkelig kunde finde det hensigtsmæssigt at sætte det igjennem, som synes at være den oprindelige Tanke, at udarbejde en fuldstændig Coloniallov. Jeg skal blot endnu med Hensyn til, hvad der er blevet talt om de almindelige Borgerrettigheder, som ere optagne i den danske Grundlov, bemærke, at jeg med Udvalget maa finde det meget misligt at optage dem her i Loven, og det vil behøve en meget nøie Overveielse, om nogen af dem kan optages. Jeg skal her blot nævne et eneste Exempel. Paa de vestindiske Der har der fra gammel Tid af existeret en langt større Religionsfrihed end her i Moderlandet; man kan paa ingen Maade sige, at den evangeliske lutheriske Kirke var den herskende der i Colonierne; der har nemlig bestaaet katolsk og reformeert og anden Cultus af forskjelligt Slags, men ved Siden deraf har der været indrømmet Generalgouverneuren en meget stor discretionair Myndighed med Hensyn til de fremmede Præster, som kom dertil; han havde Competence til ikke alene at nægte de dertil antagne Præster at fungere, men ogsaa til at bortvise dem, og en saadan Tilstand kan ikke bestaae

med den Religionsfrihed, som er hjemlet ved Grundloven. Men, hvorvidt det under de Forhold, som eksistere i Colonierne, virkelig kunde være tilraadeligt at tilstede alle Slags Gmissairer, som vilde sætte sig i Spidsen for et Religionssamfund, og som kunde finde en Menighed, som vilde holde sig til dem, fri Virksomhed, det finder jeg meget tvivlsomt.

Krabbe: I det ogsaa jeg med megen Paasjonnelse har læst det ærede Udvalgs klare Betænkning, forekommer det mig dog, at det ærede Udvalg har sat Thinget i nogen Forlegenhed ved det Resultat, hvortil det er kommet, i en Sag, i hvilken Thinget meget vanskeligt med fuldkommen sikker Overbeviisning kan bedømme, hvad der er det Rette; thi Udvalget har paa Grund af de Meddelelser og Raad, som det har modtaget af sagkyndige Mænd foreslaaet, at Thinget skal forkaste Loven. Nu kan det meget gjerne være, at det ærede Udvalgs Raadgiveres Mening er den rigtige; jeg selv er tilbøielig til at antage det, men, naar Loven forkastes, vil det jo udbrages et heelt Nar, inder Colonierne vilde kunne faae en Coloniallov, og det er et Spørgsmaal, hvorvidt det er politisk rigtigt, eller om det ikke vil vække Misstemning paa disse Der, dersom de ikke saasnart som muligt komme i Besiddelse af en nogenslunde repræsentativ Forsatning. Det forekommer mig derfor, at det vilde være ønskeligt, dersom det ærede Udvalg havde confereret med den høitærede Finantsminister i denne Sag. Det kunde vel tænkes muligt, at det ærede Udvalg af politiske Grunde — som f. Ex., dersom det misbilligede den Retning, den ærede Finantsministers Politik i den senere Tid havde taget — ikke ønskede at conferere med den ærede Minister, hvis Politik det misbilligede — jeg siger ikke, at det er Tilfældet, — men i saa Fald vilde der vel frembyde sig en anden og bedre Leilighed, hvor den høitærede Ministers politiske Anskuelse kunde underkastes Kritik. Da nu den ærede Finantsminister med megen Beredvillighed er gaaet ind paa at ville ikke alene conferere med Udvalget, men endogsaa synes villig til at gaae ind paa de væsentligste af de Forandringer, som Udvalget har foreslaaet, saa haaber jeg, at det ærede Udvalg ikke vil undslaae sig for at conferere med den høitærede